

Tydzień z Maryją

Nr 7/2019 (53)

VI NIEDZIELA ZWYKŁA

17 lutego 2019

Słowa Ewangelii według Świętego Łukasza (Łk 6, 17.20-26)

Jezus zszedł z Dwunastoma na dół i zatrzymał się na równinie; był tam liczny tłum Jego uczniów i wielkie mnóstwo ludu z całej Judei i z Jeruzalem oraz z nadmorskich okolic Tyru i Sydonu. On podniósł oczy na swoich uczniów i mówił: „Błogosławieni jesteście, ubodzy, albowiem do was należy królestwo Boże. Błogosławieni, którzy teraz głodujecie, albowiem będziecie nasyчени. Błogosławieni, którzy teraz płaczecie, albowiem śmiać się będziecie. Błogosławieni jesteście, gdy ludzie was znienawidzą i gdy was wyłączą spośród siebie, gdy zelża was i z powodu Syna Człowieczego odrzucą z pogardą wasze imię jako nieczne: cieszcie się i radujcie w owym dniu, bo wielka jest wasza nagroda w niebie. Tak samo bowiem przodkowie ich czynili prorokom. Natomiast biada wam, bogaczom, bo odebraliście już pociechę waszą. Biada wam, którzy teraz jesteście syci, albowiem głód cierpieć będziecie. Biada wam, którzy się teraz śmiejecie, albowiem smucić się i płakać będziecie. Biada wam, gdy wszyscy ludzie chwalić was będą. Tak samo bowiem przodkowie ich czynili fałszywym prorokom.”

W człowieku dobro miesza się ze złem. Może jesteś wyjątkowy i masz już wszystkie cechy z kategorii „błogosławieni”, a może ciągle jeszcze znalazłbyś coś z „biada wam”. W Ewangelii słyszymy wyraźnie wymienione zarówno pierwsze jak i drugie. Jeżeli chcesz pomóc dorastać innym, to nie ograniczaj się tylko do wytykania braków. Zachęcaj do dobra, zauważaj dobro, nazywaj dobro i chwal za dobro.

Zeskanuj kod QR

Przed nabożeństwem Pierwszych Sobót...

Warunek 3 - Różaniec (jedna część) w Pierwszą Sobotę miesiąca

Rozpoczynając różaniec należy **wzbudzić intencję wynagradzającą**, powiedzieć Matce Najświętszej, że będziemy się

modlić, by ratować grzeszników i okazać Jej dowód miłości. Jeśli modlimy się prywatnie, spróbujemy zrobić to własnymi słowami. Jeżeli odmawiamy różaniec we wspólnocie, można odmówić następującą modlitwę:

Królowo Różańca Świętego. Oto klękamy do modlitwy, by w pierwszą sobotę odmówić różaniec, o który prosiłaś. Chcemy przez niego zadośćuczynić za grzechy swoje, naszych bliskich, naszej Ojczyzny i całego świata. Pragniemy modlić się szczególnie za tych, którzy najdalej odeszli od Boga i najbardziej potrzebują Jego miłosierdzia. Wspomóż nas, abyśmy pamiętali o tej intencji wyznaczonej przez Ciebie. Pomóż nam wynagradzać naszym różańcem cierpienia Twego Niepokalanego Serca i Najświętszego Serca Jezusowego.

Po każdej tajemnicy różańca należy odmówić Modlitwę:
O mój Jezu, przebac nam nasze grzechy...

Warunek 4 - Piętnastominutowe rozmyślanie nad tajemnicami różańcowymi

Podejmujemy piętnaście minut rozmyślania o ściśle określonej przez Niebo tematyce: mamy pochylić się nad jedną (lub kilka-

ma) z tajemnic różańca. Możemy rozmyślać nad dowolną tajemnicą, również nowymi tajemnicami: tajemnicami światła.

Wzbudźmy intencję wynagradzającą za grzeszników, którzy nie chcą słuchać Matki Najświętszej ani być Jej dziećmi, którzy okazują Maryi obojętność, a nawet Ją nienawidzą i wiele czynią, by pomniejszyć Jej chwałę. Możemy w tym celu odmówić następującą modlitwę: *Matko Najświętsza, Niepokalana Maryjo!*

Z radością przyjmuję Twe zaproszenie do udziału w Twoim rozmyślaniu. W pierwsze soboty otwierasz Swe Niepokalane Serce dla każdego, kto pragnie wlać we własne serce te najważniejsze znaki, jakie Bóg ukazał nam w Fatimie. Proszę, otwórz przede mną Swoje Serce. Ośmielam się prosić o to z całą pokorą, ale i z dziecięcą śmiałością, ponieważ chcę Cię naśladować, ponieważ chcę żyć miłością do Twego Syna, ponieważ pragnę zawsze trwać w stanie łaski i miłować Twój święty Różaniec, wreszcie – ponieważ pragnę wszystkiego, co tylko mogę ofiarowywać w duchu zadośćuczynienia za grzeszników. Daj mi uczestniczyć w Twym rozmyślaniu, a ja obiecuję wprowadzać w życie Słowo, które wlejesz do mego małego serca, by stawało się coraz miłsze Tobie, bliższe Tobie, podobniejsze do Twego Niepokalanego Serca. A jeśli chcesz, zawsze możesz zabrać me serce, a dać mi Swoje – jak uczyniłaś to z tyloma swoimi dziećmi. Będę wtedy duszą najszcześniejszą na świecie!

Źródło: www.sekretariatfatimski.pl

Święta Marta z Astorg - wspomnienie 22 lutego

Marta to imię biblijne (z aramejskiego *mart* – „pani”). Pod tym imieniem doliczono się ponad dziesięć niewiast – świętych, ale tylko cztery święte są ogólnie znane.

Św. Marta urodziła się w Astordze – miejscowości leżącej przy drodze do Santiago de Compostela. Była piękną, pobożną dziewczyną, poświęconą Bogu. Za panowania Decjana, w czasie prześladowań chrześcijan, prokonsul Paternus zauroczony jej urodą, chciał pojąć ją za żonę. Marta nie dała się złamać, przez co została ścięta 23 lutego 252 roku, a ciało jej wrzucono do rowu z nieczystościami. Chrześcijanie potajemnie wydobyli ciało i pochowali. Relikwie św. Marty znajdują się w kościele w Astordze. Obwołano Ją patronką tego miasta, a wspomnienie przypadło na dzień męczeńskiej śmierci – 23 lutego. Przez 90 dni obchodzi się święto patronki miasta. Przedstawiana jest jako młoda dziewczyna w długiej sukni z mieczem i palmą.

Źródło: martyrologium.blogspot.com

„Dar miłości”

Kiedys żyło dwoje małżonków, których łączyła prawdziwa miłość. Byli bardzo ubodzy, lecz wiedzieli, że każdy z nich nosił w swoim sercu niezaspokojone pragnienie. On miał złoty zegarek – dar od ojca i z całego serca marzył o złotym łańcuszku. Ona posiadała długie, piękne włosy, a marzyła o perłowym grzebieniu, którym mogłaby je ozdabiać. Z biegiem lat mężczyzna coraz bardziej marzył o grzebieniu, który sprawiłby przyjemność żonie, kobieta natomiast robiła wszystko, aby móc zdobyć dla męża złoty łańcuszek. W dwudziestą rocznicę ślubu, małżonek spostrzegł zbliżającą się w jego stronę uśmiechniętą żonę. Kobieta nie posiadała już swoich lśniących i długich włosów.

- Co z nimi zrobiłaś, kochana? – zapytał pełen zdziwienia.

Żona otworzyła pudełeczko, w którym migotał złoty łańcuszek.

- Sprzedałam je, aby móc kupić złoty łańcuszek do twojego zegarka.

- Ach, najdroższa, co ty zrobiłaś? – powiedział mężczyzna. – Spójrz ja właśnie sprzedałam zegarek, aby móc ci kupić grzebień.

I tak, wpadli sobie w objęcia, szczęśliwi z tego, że mają siebie nawzajem.

Bruno Ferrero

Apostołowie

Apostołowie - Nicolas Frances

Apostołowie (gr. wysłannicy) to najbliżsi uczniowie Jezusa. Większość z nich, oprócz Judasza, pochodziła z Galilei. Byli przedstawicielami niskiego stanu - przeważnie trudnili się rybołówstwem. Część z powołanej dwunastki pobierała wcześniej nauki u Jana Chrzciciela.

Nie bez przyczyny Jezus wybrał akurat dwunastu uczniów. Liczba ta odnosiła się do dwunastu pokoleń Izraela i miała stanowić symbol odnowy narodu izraelskiego. Wśród wybranych apostołów byli:

- Szymon Piotr (Kefas) – syn Jonasza, rybak z Betsaidy,
- Andrzej – brat Piotra, rybak z Betsaidy,
- Jakub (nazywany Większym) – syn Zebedeusza,
- Jan Ewangelista – syn Zebedeusza, brat Jakuba,
- Filip z Betsaidy,
- Bartłomiej – Natanael z Ptomelaidy,
- Tomasz (nazywany Didymosem),
- Mateusz – były poborca podatkowy,
- Jakub – syn Alfeusza,
- Szymon Kananejczyk (nazywany Gorliwym),
- Juda Tadeusz (nazywany Judasem) – syn Jakuba,
- Judasz Iskariota – zdrajca Jezusa, którego po samobójstwie zastąpił Maciej.

Wybrani apostołowie mieli kontynuować dzieło Jezusa po jego śmierci i głosić zdobytą wiedzę kolejnym pokoleniom.

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek – 18.02.2019

18:00 + Za śp. Pelagię Patecką w 11. rocznicę śmierci i Eugeniusza męża

Wtorek – 19.02.2019

18:00 + Za śp. Marię Miska

Środa – 20.02.2019

7:00 W intencji Panu Bogu wiadomej

20:00 O zdrowie i opiekę Matki Bożej dla Haliny
O zdrowie i szczęśliwy przebieg operacji dla Siostry Haliny

- + Za śp. Andrzeja Kukłę
- + Za śp. Marię i Grzegorza Bińczyckich, Stanisławę i Piotra Górka
- + Za śp. Stanisława Kaczmarzkiego
- + Za śp. Stanisławę Kowalik w 4. rocznicę śmierci

Czwartek – 21.02.2019

18:00 + Za śp. Antoniego Domańskiego

Piątek – 22.02.2019 – święto Katedry św. Piotra

7:00 + Za śp. Andrzeja Kukłę

18:00 + Za śp. Tadeusza Płatka

Sobota – 23.02.2019 – św. Polikarpa

7:00 + Za śp. Domicelę Pawlik

18:00 + Za śp. Stanisława Mozdyniewicz w rocznicę śmierci

Niedziela – 24.02.2019

7:00 + Za śp. Władysława w 1. rocznicę śmierci i zmarłych z rodziny

9:00 Dziękczynna w 10. rocznicę urodzin Huberta i 5. rocznicę urodzin Marii z prośbą o błogosławieństwo Boże, opiekę Matki Bożej oraz Aniołów Stróżów

10:30 + Za śp. Mariana i Janinę Grochowskich

12:00 Dziękczynna z prośbą o błogosławieństwo Boże i potrzebne łaski dla Mikołaja w 18. rocznicę urodzin

18:00 + Za śp. Andrzeja Bednarczyka w 15. rocznicę śmierci

Rachab

Pierwszą wzmiankę o Rachab znajdziemy w księdze Jozuego. Poznajemy ją jako nierządnicę, która mieszkała w Jerychu w czasach, kiedy Izraelici podbijali Ziemię Obiecaną po śmierci Mojżesza. Kiedy zwiadowcy izraelscy przybyli do Jerycha, aby rozpoznać sytuację, Rachab przyjęła ich i dała nocleg u siebie w domu. Dowiedział się o nich król Jerycha i wysłał swoich żołnierzy, aby pojмали wrogów. Wtedy kobieta ukryła zwiadowców i nakierowała ścigających na fałszywy trop. Słyszała wcześniej o potęgze Boga Izraelitów i, chociaż Go jeszcze nie znała, uwierzyła, że tylko On może ją ocalić. To przekonanie sprawiło, że zaryzykowała nawet własne życie. Zawarła ze szpiegami umowę, że pomoże im uciec w zamian za pozostawienie przy życiu jej i jej rodzinę po zajęciu miasta. Izraelici rzeczywiście zdobyli Jerycho i zabili wszystkich mieszkańców. Ocalała tylko Rachab i jej bliscy. Później Rachab pojawia się na kartach Ewangelii Mateusza w genealogii Jezusa. Jest dowodem na to, że Bóg potrafi przemienić życie i wprowadzić z niego dobro.

Szaty liturgiczne (2) – ornat

W pierwszych wiekach chrześcijaństwa szaty, które nosił kapłan sprawując czynności liturgiczne, nie różniły się od zwykłego ówczesnego stroju. Na czas celebracji liturgicznych kapłan zmieniał strój codzienny na świąteczny, który składał się z długiej, przepasanej i ozdobionej dwoma purpurowymi paskami tuniki z rękawami, fałdzystej narzuty i sandałów. Od IV wieku zaczęto używać „panueli”, czyli szaty okrywającej całe ciało, mającej kształt dzwonu, tak że kiedy podnosiło się obie ręce, naturalnie tworzyły się fałdy. Kiedy ornaty (z języka łacińskiego *ornatu* – ozdobny) zaczęto bardzo bogato zdobić, haftować złotem i drogimi kamieniami, stały się bardzo ciężkie i niewygodne w sprawowaniu czynności liturgicznych. W VII wieku wyodrębniono szaty liturgiczne od używanych w codziennym życiu. Dla wygody rąk od XIII wieku zaczęto stosować ornaty z wykrojonymi bokami. Krój ornatu stosowany obecnie ukształtowany w XVII wieku. Ornat symbolizuje Bożą miłość pokrywającą grzechy. Po Soborze Watykańskim II postanowiono zadbać o prostotę i szlachetne piękno szat liturgicznych. Ornaty są używane przy wszystkich czynnościach liturgicznych bezpośrednio związanych z Mszą św.

Święto Katedry św. Piotra Apostoła - 22 lutego

Już od IV wieku wierni Rzymu obchodzili pamiątkę założenia gminy chrześcijańskiej i obrania Wiecznego Miasta przez św. Piotra Apostoła na stolicę Kościoła Chrystusowego. Symbolem władzy Piotrowej stała się potężna bazylika, wzniesiona w XVII wieku nad grobem pierwszego biskupa Rzymu. Święto jest przede wszystkim okazją do wyrażenia czci św. Piotrowi i każdemu jego następcy, którzy zgodnie z wolą Chrystusa zostali wybrani na pasterzy całego Kościoła powszechnego.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE NA VI NIEDZIELĘ ZWYKŁĄ – 17.02.2019

- Spotkanie **lektorów** w sobotę (23.02) o godz. 9:00 w salce na plebanii.
- Spotkanie **kandydatów do bierzmowania z kl. III gimnazjum i kl. VIII Szkoły Podstawowej** – grupa dziewcząt – w sobotę (23.02) o godz. 16:30 w salce na plebanii.

Pełna treść ogłoszeń na stronie www.parafiamichalowice.pl

Z naszej wspólnoty parafialnej odeszła:

śp. Józefa Knapik

Wieczny odpoczynek racz Jej dać Panie...